

Iran - China

Chamber of Commerce and Industries

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه

۱۱ مرداد ۱۴۰۵

اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

بولتن خبری روزانه اتاق بازرگانی و صنایع ایران و چین

مورخ ۱۱ مرداد ۱۴۰۵

فهرست

- ۱- تأکید ایران بر مشارکت کشورهای در حال توسعه در حکمرانی فناوری
- ۲- بازار ۶۳ میلیارد دلاری در غرب آسیا / چین و ایران تولید مشترک می‌کنند
- ۳- تحول فناوری چین، چگونه نگاه سرمایه‌گذاران جهانی را تغییر داد؟
- ۴- چه میزان از موتور نوآوری چین توسط فناوری نسل بعدی نیرو می‌گیرد؟
- ۵- تعداد اختراعات چین در ماه ژوئن
- ۶- برنامه چین برای تقویت خدمات کشاورزی
- ۷- موضع چین در مورد ظرفیت اضافی
- ۸- رو نمایی چین از طرح پنج ساله برای ارتقای مشارکت در عرضه و بازاریابی برای خدمات بهتر روستایی

در اجلاس جهانی اینترنت در چین؛

تأکید ایران بر مشارکت کشورهای در حال توسعه در حکمرانی فناوری

مدیرکل دفتر توسعه فناوری‌های نوین و تحول دیجیتال، در اجلاس جهانی اینترنت که در چین برگزار شد با تأکید بر اثربخشی این اجلاس، حضور فعال ایران را فرصتی برای توسعه دیپلماسی فناوری، تبادل تجربیات و تقویت همکاری‌های بین‌المللی در حوزه فناوری‌های نوین دانست.

به گزارش خبرگزاری صدا و سیما، حسن میثمی، مدیرکل دفتر توسعه فناوری‌های نوین و تحول دیجیتال که به نمایندگی از جمهوری اسلامی ایران در اجلاس جهانی اینترنت حضور داشته است با اشاره به محورهای اصلی این رویداد، اظهار داشت: در این اجلاس، سخنرانان بر ضرورت تقویت همکاری‌های بین‌المللی در فضای سایبری، توسعه اقتصاد دیجیتال و افزایش مشارکت کشورها در شکل‌دهی به آینده فضای مجازی تأکید کردند.

وی افزود: هیئت جمهوری اسلامی ایران نیز در نشست‌های تخصصی و نشست‌های دوجانبه، پیشنهادهایی را برای تقویت همکاری‌های بین‌المللی ارائه کرد که از جمله آنها می‌توان به مشارکت فعال کشورهای در حال توسعه در تدوین استانداردهای فناوری‌های نوپهور، هوش مصنوعی و اقتصاد دیجیتال، توسعه همکاری‌ها در حوزه تجارت الکترونیکی و خدمات ابری، ارتقای امنیت سایبری، افزایش تاب‌آوری زیرساخت‌های دیجیتال و تضمین تداوم خدمات ارتباطی در شرایط بحرانی اشاره کرد.

میثمی با تأکید بر اثربخشی این اجلاس، حضور فعال جمهوری اسلامی ایران را فرصتی برای توسعه دیپلماسی فناوری، تبادل تجربیات و تقویت همکاری‌های بین‌المللی در حوزه فناوری‌های نوین دانست.

نمایندگان جمهوری اسلامی ایران با حضور فعال در نشست‌های تخصصی اجلاس جهانی اینترنت که با حضور مقامات عالی‌رتبه دولتی، وزیران، مدیران شرکت‌های پیشرو فناوری، دانشگاهیان و نمایندگان سازمان‌های بین‌المللی در کشور چین برگزار شد، در

راستای توسعه دیپلماسی فناوری و گسترش تعاملات بین‌المللی، مجموعه‌ای از پیشنهادهای راهبردی کشورمان را در حوزه‌های اقتصاد دیجیتال، هوش مصنوعی، امنیت سایبری، خدمات ابری و تاب‌آوری زیرساخت‌های ارتباطی برای تقویت همکاری‌های جهانی ارائه کردند.

این اجلاس با هدف توسعه همکاری‌های بین‌المللی در چارچوب جاده ابریشم دیجیتال و تقویت تعامل میان کشورها در حوزه‌های اقتصاد دیجیتال، هوش مصنوعی و زیرساخت‌های هوشمند برگزار شد.

هیئت جمهوری اسلامی ایران نیز با رویکرد توسعه دیپلماسی فناوری، گسترش همکاری‌های فناورانه و تقویت تعاملات بین‌المللی، به‌ویژه با کشورهای فعال در حوزه فناوری‌های نوین، در برنامه‌های مختلف این رویداد مشارکت کرد.

خبرگزاری صدا و سیما

بازار ۶۳ میلیارد دلاری در غرب آسیا/ چین و ایران تولید مشترک می کنند

ترکیب منابع گسترده نفت و گاز ایران با سرمایه، فناوری و شبکه صادراتی چین می تواند همکاری دو کشور را از فروش مواد اولیه فراتر ببرد و ایران را به پایگاه مشترک تولید و صادرات محصولات پتروشیمی در غرب آسیا تبدیل کند؛ بازار ۶۳ میلیارد دلاری چین در غرب ایران در دسترس تولید مشترک قرار دارد.

روابط پتروشیمی ایران و چین در سال های گذشته عمده تاً بر صادرات محصولات پایه استوار بوده است. چین بزرگ ترین خریدار محصولات پتروشیمی ایران محسوب می شود و بر اساس گزارش مرکز پژوهش های مجلس، ۵۲ درصد صادرات محصولات شیمیایی و پلاستیکی ایران در سال ۱۴۰۳ به این کشور اختصاص داشته است. با این حال، ظرفیت روابط دو کشور بسیار بیشتر از ادامه الگوی خریدار و فروشنده است. ایران از منابع گسترده نفت و گاز، نیروی انسانی متخصص، تجربه چند دهه فعالیت پتروشیمی و موقعیت جغرافیایی مناسب برخوردار است. در مقابل، چین توان تأمین مالی، فناوری صنعتی، تجهیزات، بازار مصرف و شبکه گسترده صادراتی را در اختیار دارد. کنار هم قرار گرفتن این مزیت ها می تواند زمینه شکل گیری یک الگوی تازه را فراهم کند؛ الگویی که در آن محصولات مشترک با خوراک ایرانی و فناوری چینی در ایران تولید و به بازارهای منطقه ای و جهانی صادر شوند.

ایران چه مزیتی برای چین دارد؟

نخستین مزیت ایران، دسترسی گسترده به منابع هیدروکربنی است. براساس گزارش مرکز پژوهش های مجلس، ایران بیش از ۲۴ درصد ذخایر نفت و ۴۴ درصد ذخایر گاز غرب آسیا را در اختیار دارد. چنین منابعی می تواند خوراک بلندمدت و نسبتاً پایداری برای طرح های بزرگ و زنجیره ای پتروشیمی فراهم کند؛ موضوعی که برای چین، به عنوان یکی از بزرگ ترین مصرف کنندگان انرژی و مواد اولیه جهان، اهمیت راهبردی دارد. مزیت دوم، موقعیت جغرافیایی ایران است. ایران میان خلیج فارس، آسیای مرکزی، قفقاز، شبه قاره هند، ترکیه و بازارهای غرب آسیا قرار گرفته است. این موقعیت اجازه می دهد محصولات تولید شده در ایران بدون پیمودن تمام مسیر دریایی شرق آسیا، به بازارهای نزدیک تر منتقل شوند. از سوی دیگر، ایران صاحب صنعت پتروشیمی با سابقه ای است و فعالیت مشترک در آن لزوماً از نقطه صفر آغاز نمی شود. مجتمع های موجود، بنادر پتروشیمی، خطوط لوله، شبکه تأمین خوراک، مراکز پژوهشی و نیروی انسانی آموزش دیده، هزینه و زمان اجرای پروژه های مشترک را کاهش می دهند.

چین چه چیزی به صنعت پتروشیمی ایران اضافه می‌کند؟

چین سالانه بیش از ۱۵۰ میلیارد دلار در خارج از مرزهای خود سرمایه‌گذاری می‌کند، اما سهم ایران از این منابع متناسب با ظرفیت‌های اقتصادی و انرژی دو کشور نیست. جذب بخشی از این سرمایه‌ها می‌تواند به تکمیل طرح‌های نیمه‌تمام، توسعه زنجیره‌های پایین‌دستی، بازسازی واحدها و ارتقای زیرساخت‌های صادراتی ایران کمک کند. همکاری با چین فقط به سرمایه محدود نمی‌شود. این کشور طی سال‌های گذشته در طراحی واحدهای پتروشیمی، ساخت تجهیزات، تولید کاتالیست، توسعه فناوری‌های تبدیل خوراک و مدیریت انرژی پیشرفت کرده است. انتقال این دانش و مشارکت شرکت‌های ایرانی در اجرای پروژه‌ها می‌تواند وابستگی صنعت به برخی فناوری‌های خارجی را کاهش دهد. چین همچنین شبکه‌ای گسترده از شرکت‌ها و بازارهای صادراتی در آسیا، آفریقا و اروپا دارد. اگر همکاری دو کشور به تولید مشترک منتهی شود، محصولات ساخته‌شده در ایران می‌توانند از مسیر همین شبکه به بازارهای جدید وارد شوند. در این صورت، چین فقط تأمین‌کننده سرمایه و فناوری نخواهد بود، بلکه در بازاریابی و تضمین فروش محصولات نیز نقش خواهد داشت.

بازار ۶۳ میلیارد دلاری در دسترس تولید مشترک

براساس داده‌های ارائه‌شده در گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس، چین سالانه حدود ۳۷ میلیارد دلار محصولات شیمیایی به اروپا، ۱۳ میلیارد دلار به غرب آسیا و ۱۳ میلیارد دلار به آفریقا صادر می‌کند. در مجموع، بازاری ۶۳ میلیارد دلاری در غرب ایران وجود دارد که اکنون بخش زیادی از نیاز آن از کارخانه‌های مستقر در چین تأمین می‌شود. تولید بخشی از این محصولات در ایران می‌تواند هزینه و زمان حمل‌ونقل را کاهش دهد. به جای انتقال خوراک از ایران به چین، فرآوری آن در کارخانه‌های چینی و سپس بازگرداندن محصول به غرب آسیا، آفریقا یا اروپا، امکان تکمیل زنجیره تولید در داخل ایران وجود دارد. این تغییر، هم برای ایران ارزش افزوده و اشتغال ایجاد می‌کند و هم هزینه دسترسی چین به بازارهای غربی را پایین می‌آورد. بازار حدود ۴۵۰ میلیون نفری غرب آسیا، نخستین مقصد در دسترس این همکاری است. ترکیه با واردات حدود ۳٫۸ میلیارد دلار، امارات با ۳٫۳ میلیارد دلار و عربستان با ۲٫۲ میلیارد دلار، از مهم‌ترین خریداران محصولات پلیمری و پلاستیکی چین در منطقه هستند. نزدیکی ایران به این بازارها می‌تواند مزیت اقتصادی تولید مشترک را تقویت کند.

متانول؛ نقطه آغاز همکاری صنعتی

یکی از بهترین نقاط شروع برای همکاری مشترک، استفاده از متانول مازاد ایران است. بخش مهمی از متانول کشور اکنون با ارزش افزوده محدود صادر می‌شود و چین نیز یکی از اصلی‌ترین خریداران آن است. ایجاد واحدهای تبدیل متانول به الفین یا MTO می‌تواند این رابطه را از صادرات ماده پایه به تولید مشترک الفین‌ها، پلیمرها و محصولات پایین‌دستی ارتقا دهد. در گام نخست، متانول ایران می‌تواند در داخل کشور به الفین تبدیل شود. در گام بعد، الفین تولیدشده وارد زنجیره پلی‌اتیلن، پلی‌پروپیلن و سایر محصولات پرتقاضا شود. محصولات نهایی نیز با استفاده از شبکه تجاری چین به بازارهای غرب آسیا، آفریقا و اروپا صادر شوند. مسیر مکمل، استفاده از فناوری تبدیل متانول به بنزین یا MTG است. اجرای مرحله‌ای این طرح، از مطالعات امکان‌سنجی و احداث واحد پایلوت تا بومی‌سازی کاتالیست و قطعات حساس، می‌تواند هم به مدیریت متانول مازاد و هم به تقویت امنیت سوخت کشور کمک کند. البته انتخاب میان MTO و MTG باید براساس قیمت خوراک، بازده اقتصادی، نیاز داخلی و وضعیت بازارهای صادراتی انجام شود.

بنادر و کریدورها؛ حلقه اتصال تولید به بازار

تبدیل ایران به قطب مشترک پتروشیمی بدون توسعه حمل‌ونقل و بنادر امکان‌پذیر نیست. صادرات محصولات پتروشیمی ایران در سال ۱۴۰۲ حدود ۲۴٫۹ میلیون تن بوده، اما با تحقق اهداف برنامه هفتم باید ظرفیت صادراتی کشور به محدوده ۳۵ تا ۴۹ میلیون تن افزایش یابد. این رشد به توسعه هم‌زمان پایانه‌های صادراتی، مخازن، اسکله‌ها، خطوط ریلی و ناوگان حمل نیاز دارد. چین تجربه

گسترده‌ای در ساخت و مدیریت بنادر، راه‌آهن، مراکز لجستیکی و سامانه‌های هوشمند زنجیره تأمین دارد. تعریف بسته مشترک «تولید، بندر و بازار» می‌تواند از ایجاد کارخانه‌هایی که پس از تکمیل با محدودیت حمل یا فروش مواجه می‌شوند، جلوگیری کند. کریدورهای عبوری از ایران نیز می‌توانند زمان حمل کالا به برخی بازارها را بین ۳۰ تا ۴۰ درصد کاهش دهند. بنابراین، همکاری پتروشیمی دو کشور نباید فقط به احداث واحد تولیدی محدود شود؛ بلکه باید از تأمین خوراک تا تولید، حمل، فروش و بازگشت درآمد صادراتی را در یک زنجیره یکپارچه پوشش دهد.

الگوی همکاری باید بر تولید و انتقال فناوری استوار باشد

موفقیت این مسیر به نوع قراردادهای میان ایران و چین بستگی دارد. اگر همکاری صرفاً به خرید تجهیزات یا دریافت وام محدود شود، ظرفیت صنعتی مورد انتظار ایجاد نخواهد شد. قراردادهای انتقال فناوری، آموزش نیروی انسانی، استفاده از پیمانکاران ایرانی، داخلی‌سازی تجهیزات و ایجاد مراکز تحقیق و توسعه مشترک را الزام‌آور کنند. شیوه تأمین مالی نیز اهمیت زیادی دارد. استفاده از پیش‌خرید محصولات، سرمایه‌گذاری مشترک و بازپرداخت از محل تولید آینده می‌تواند فشار مالی پروژه‌ها را کاهش دهد. در کنار آن باید سهم طرفین، بازار هدف، نحوه قیمت‌گذاری خوراک، مالکیت فناوری و سازوکار حل اختلاف از ابتدا شفاف باشد. حضور شرکت‌های ایرانی در مدیریت و اجرای پروژه‌ها نیز ضروری است. هدف نهایی نباید صرفاً احداث چند واحد جدید باشد؛ بلکه باید توان طراحی، ساخت، بهره‌برداری و توسعه فناوری در داخل کشور ارتقا یابد تا همکاری با چین به تقویت توان صنعتی ایران منجر شود.

از صادرات خوراک تا صادرات محصول نهایی

ایران و چین برای شکل‌دادن به یک همکاری راهبردی در صنعت پتروشیمی، مزیت‌های مکملی دارند. ایران خوراک، زیرساخت اولیه، موقعیت جغرافیایی و نیروی انسانی را در اختیار دارد و چین می‌تواند سرمایه، فناوری، تجهیزات و بازار را وارد این همکاری کند. حاصل این ترکیب، در صورت طراحی درست، می‌تواند ایجاد یک پایگاه مشترک تولیدی در ایران باشد. قرار گرفتن ایران در مسیر بازارهای غرب آسیا، آفریقا و اروپا، امکان کاهش هزینه‌های حمل و افزایش سرعت دسترسی به مشتریان را فراهم می‌کند. توسعه زنجیره متانول، تولید الفین‌ها و پلیمرها، گسترش خوراک مایع و ارتقای بنادر، مهم‌ترین محورهایی هستند که می‌توان همکاری را از طریق آنها آغاز کرد. تبدیل شدن ایران به قطب مشترک تولید پتروشیمی ایران و چین، بیش از آنکه به امضای یک تفاهم‌نامه جدید نیاز داشته باشد، به تعریف پروژه‌های مشخص، بازارمحور و فناورانه نیازمند است. اگر تولید مشترک جای صادرات مواد پایه را بگیرد، همکاری دو کشور می‌تواند به افزایش ارزش افزوده، توسعه صادرات، ایجاد اشتغال صنعتی و ارتقای جایگاه ایران در زنجیره جهانی پتروشیمی منجر شود.

شهر خبر

تحول فناوری چین، چگونه نگاه سرمایه‌گذاران جهانی را تغییر داد؟

تحول صنعتی مبتنی بر فناوری در چین، هم‌زمان با رونق جهانی هوش مصنوعی و افزایش تقاضا برای سخت‌افزارهای محاسباتی، توجه روزافزونی را از سوی سرمایه‌گذاران بین‌المللی به خود جلب کرده است.

اشتیاق سرمایه‌گذاران به بخش فناوری‌های پیشرفته چین روز دوشنبه به اوج رسید؛ زمانی که سهام شرکت «چانگ‌شین مموری تکنالاجیز» (CXMT)، تولیدکننده تراشه‌های حافظه، در نخستین روز عرضه در بازار «استار» شانگهای ۴۶۵٫۸۲ درصد افزایش یافت و به ۴۹ یوان، معادل حدود ۷٫۲۲ دلار، رسید. این جهش، ارزش بازار شرکت را به بیش از ۳٫۲ تریلیون یوان رساند و آن را به باارزش‌ترین شرکت فهرست‌شده در بازار سهام چین تبدیل کرد. جذابیت این شرکت به بازار داخلی محدود نماند و صندوق سرمایه‌گذاری «Tema ETFs» در آمریکا نیز با اختصاص ۱۰٫۵۶ درصد از سبد دارایی خود، سهام CXMT را به یکی از دارایی‌های اصلی صندوق حافظه خود تبدیل کرد.

علاقه گسترده‌تر سرمایه‌گذاران خارجی به صنعت تراشه چین را می‌توان در صندوق VanEck China Semiconductor ETF نیز مشاهده کرد؛ صندوقی که ماه گذشته با هدف فراهم کردن دسترسی مستقیم به ۲۵ شرکت بزرگ و نقدشونده چین در زنجیره ارزش نیمه‌هادی‌ها راه‌اندازی شد و ارزش خالص دارایی‌های آن تا روز سه‌شنبه به ۱۵۴٫۶۸ میلیون دلار رسید.

صندوق بین‌المللی پول نیز اوایل ماه جاری پیش‌بینی خود از رشد اقتصادی چین در سال ۲۰۲۶ را از ۴٫۴ درصد در ماه آوریل به ۴٫۶ درصد افزایش داد. این تعدیل، نشان‌دهنده رشد قوی‌تر از انتظار اقتصاد چین در سه‌ماهه نخست سال است؛ آن هم با وجود فشارهای ناشی از افزایش قیمت جهانی نفت و کاهش تقاضا از سوی شرکای تجاری.

«یو سونگ»، اقتصاددان ارشد بخش چین در شرکت سرمایه‌گذاری یوبی‌اس، معتقد است افزایش پیش‌بینی صندوق بین‌المللی پول فراتر از واکنش به آمارهای کوتاه‌مدت است و بازتابی از ارزیابی دوباره روند ارتقای صنعتی چین و تاب‌آوری ساختاری تجارت خارجی این کشور به شمار می‌رود. به گفته او، در بلندمدت، زنجیره کامل صنعتی چین در موقعیتی قرار دارد که می‌تواند پاسخگوی تقاضای جهانی برای سخت‌افزارهای محاسباتی در دوره رونق هوش مصنوعی باشد. در همین حال، «نیروهای مولد جدید باکیفیت» نیز به تدریج به پشتوانه‌ای پایدار برای رشد اقتصادی تبدیل می‌شوند؛ موضوعی که بازارهای بین‌المللی را به بازنگری در ارزیابی ظرفیت رشد و تاب‌آوری چین واداشته است.

بر اساس آمار مرکز ملی آمار چین، ارزش افزوده تولیدکنندگان بزرگ صنایع با فناوری پیشرفته در نیمه نخست سال نسبت به مدت مشابه سال قبل ۱۳٫۳ درصد افزایش یافته است؛ رقمی که به‌مراتب بالاتر از رشد ۵٫۴ درصدی کل شرکت‌های بزرگ صنعتی است.

همچنین محرک‌های جدید رشد، از جمله تولیدات با فناوری پیشرفته و محصولات دیجیتال، در این مدت ۴۷,۹ درصد از رشد ارزش افزوده شرکت‌های بزرگ صنعتی را به خود اختصاص داده‌اند.

بانک استاندارد چارترد نیز در گزارش اخیر خود تأکید کرده است که چرخه فناوری مبتنی بر هوش مصنوعی از بخش‌های تولید صنعتی و صادرات حمایت می‌کند. بر اساس آمارهای گمرکی، صادرات قطعات الکترونیکی و قطعات رایانه‌ای در مجموع ۶,۹ واحد درصد از رشد صادرات چین در نیمه نخست سال را به خود اختصاص داده‌اند.

این تحولات ساختاری در حال تغییر نحوه ارزیابی دارایی‌های چین از سوی مؤسسات مالی جهانی است. «جیمز وانگ»، مدیر استراتژی چین در بخش تحقیقات بانک سرمایه‌گذاری یو‌بی‌اس، پس از دیدار با سرمایه‌گذاران اروپایی در یادداشتی نوشت که هوش مصنوعی همچنان محور اصلی بحث‌ها درباره سهام شرکت‌های چینی است. به گفته او، سرمایه‌گذاران اروپایی همچنان به بخش فناوری هوش مصنوعی چین اعتماد دارند و علاقه آن‌ها به زیست‌فناوری چین نیز فراتر از انتظار است؛ موضوعی که نشان‌دهنده جست‌وجوی حوزه‌های کمترشناخته‌شده نوآوری چین و تمایل به تنوع‌بخشی به سرمایه‌گذاری‌ها خارج از حوزه هوش مصنوعی است.

با این حال، این ارزیابی مجدد به صورت گزینشی انجام می‌شود و علاقه سرمایه‌گذاران تاکنون عمدتاً بر بخش‌هایی متمرکز بوده که تحول ساختاری چین در آن‌ها آشکارتر است. «جکی تانگ»، مدیر ارشد سرمایه‌گذاری در بازارهای نوظهور در دویچه بانک، می‌گوید ناشناخته‌ترین جنبه اقتصاد چین، شکاف رو به افزایش میان ضعف‌های دوره‌ای و نقاط قوت ساختاری آن است.

به گفته او، ارزش‌گذاری سهام شرکت‌های چینی همچنان اهمیت دارد، اما تحول مهم‌تر، درک فزاینده سرمایه‌گذاران از این واقعیت است که رشد سودآوری شرکت‌ها بیش از گذشته در بخش‌هایی متمرکز شده که از سرمایه‌گذاری در هوش مصنوعی، ارتقای فرایندهای تولید و افزایش رقابت‌پذیری صادراتی بهره می‌برند.

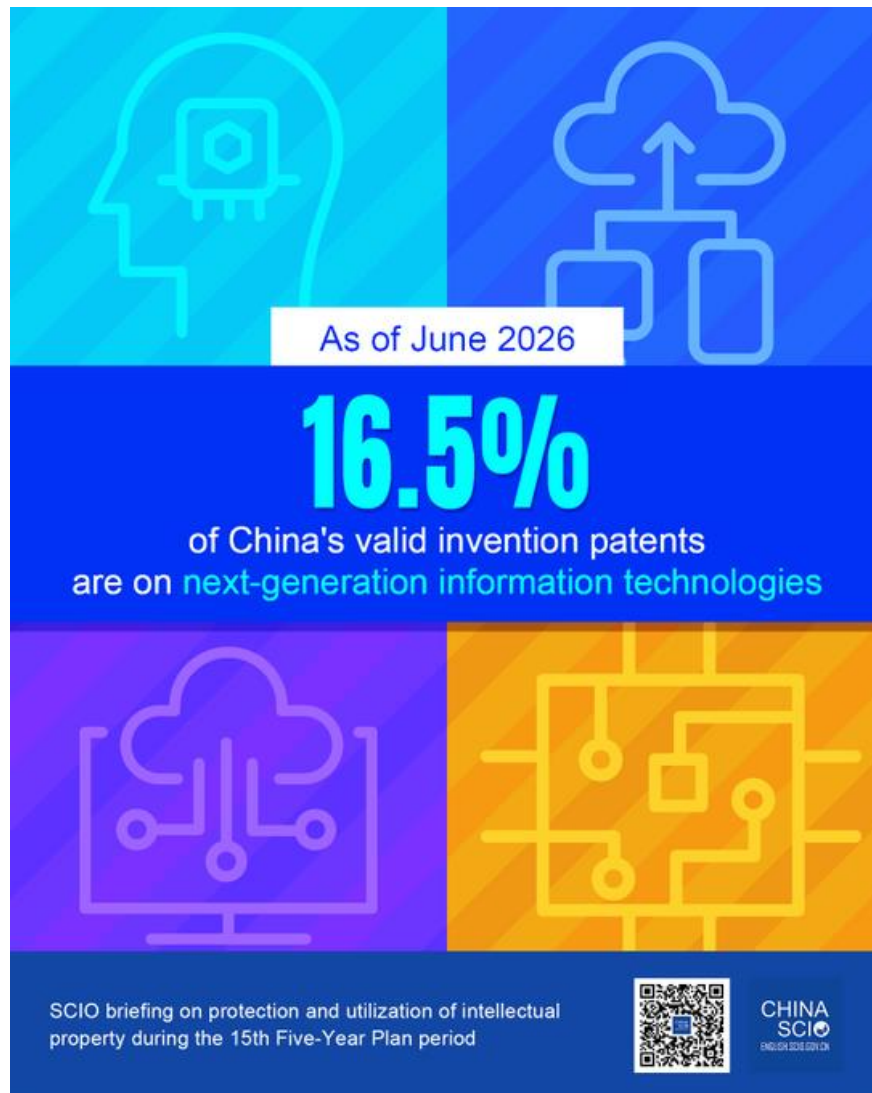
دامنه این بازنگری تا حدی به این بستگی دارد که آیا پویایی و شتاب رشد در صنایع نوظهور به کل اقتصاد سرایت خواهد کرد یا خیر. «فنگ جو»، اقتصاددان ارشد چین در جی‌پی مورگان، گفت حرکت چین به سمت صنایع تولیدی پیشرفته به خوبی در حال پیشرفت است و منبع مهمی برای رشد آینده خواهد بود؛ هرچند صنایع نوظهور همچنان سهم نسبتاً کوچکی از کل اقتصاد را تشکیل می‌دهند. او افزود تقویت اعتماد در میان بنگاه‌های کوچک، متوسط و خرد، از جمله بخش خصوصی، به حمایت از اشتغال و درآمدها کمک می‌کند و در نتیجه موجب تقویت مصرف و گذار موفق‌تر اقتصاد خواهد شد.

چین در تلاش است با برنامه‌ریزی هدفمند، محرک‌های جدید رشد را تقویت و تقاضای داخلی را بیش از پیش فعال کند. در همین راستا، این کشور برنامه‌ای برای گسترش مصرف در دوره «پانزدهمین برنامه پنج‌ساله» در سال‌های ۲۰۲۶ تا ۲۰۳۰ تدوین کرده که بر توسعه مصرف خدمات، ارتقای مصرف کالاها و افزایش قدرت خرید شهروندان تأکید دارد.

در مجموع، رشد سریع صنایع مبتنی بر نوآوری در چین، سرمایه‌گذاران بین‌المللی را به بازنگری در چشم‌انداز رشد این کشور ترغیب کرده است؛ زیرا چین تلاش می‌کند ظرفیت‌های هر یک از بخش‌های صنعتی خود را به نیروی محرکه‌ای فراگیر و پایدار برای رشد اقتصادی تبدیل کند.

چه میزان از موتور نوآوری چین توسط فناوری نسل بعدی نیرو می‌گیرد؟

هوش مصنوعی، کلان‌داده و محاسبات ابری ۱۶,۵ درصد از کل اختراعات ثبت‌شده معتبر در سراسر کشور را تا ماه ژوئن تشکیل داده‌اند.

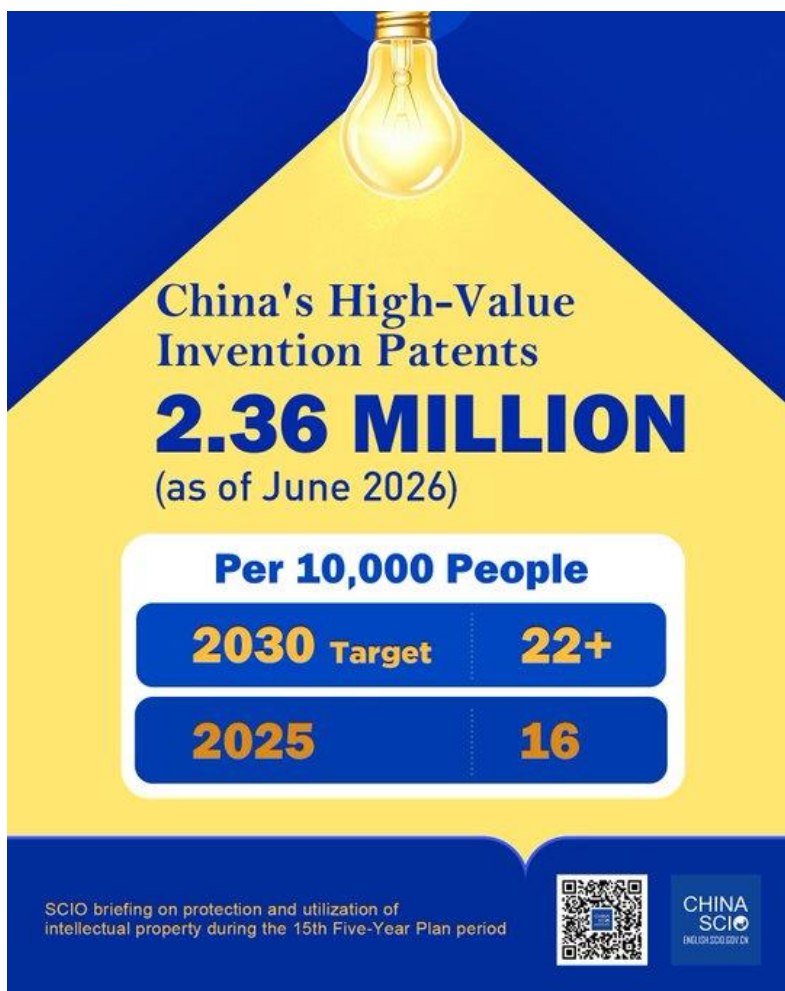

SCIO Twitter

تعداد اختراعات چین در ماه ژوئن

تعداد اختراعات با ارزش بالا در چین در ماه ژوئن به ۲,۳۶ میلیون رسید.

این کشور قصد دارد تعداد این اختراعات را به ازای هر ۱۰ هزار نفر تا سال ۲۰۳۰ به بیش از ۲۲ مورد برساند که نسبت به سطح آن در پایان سال ۲۰۲۵ بیش از شش مورد افزایش یافته است.

SCIO Twitter

برنامه چین برای تقویت خدمات کشاورزی

چین یک برنامه پنج ساله برای سیستم تعاونی ملی عرضه و بازاریابی خود منتشر کرده است که هدف آن تقویت خدمات کشاورزی و تضمین امنیت غذایی برای دوره ۲۰۲۶-۲۰۳۰ است.

CGTN Twitter

بر اساس سند منتشر شده توسط وزارت بازرگانی چین، با عنوان «موضع چین در مورد مسئله به اصطلاح ظرفیت اضافی»، رقابت‌پذیری صنعتی باید بر اساس نوآوری، رقابت در بازار، ارتقاء صنعتی و همکاری بین‌المللی ساخته شود، نه بر اساس اقدامات حمایت‌گرایانه‌ای که رقابت را محدود می‌کنند.

رقابت‌پذیری واقعی از طریق نوآوری و کارایی سریع‌تر حاصل می‌شود، نه با کند کردن دیگران با تعرفه‌ها، کنترل صادرات یا موانع تبعیض‌آمیز بازار.

رقابت منصفانه، نوآوری را هدایت می‌کند. حمایت‌گرایی مانع آن می‌شود.

XinhuaTwitter

پکن، ۱ آگوست (شینخوا) -- چین یک طرح پنج ساله برای سیستم ملی مشارکت عرضه و بازاریابی منتشر کرده است که هدف آن تقویت خدمات کشاورزی و تضمین امنیت غذایی برای دوره ۲۰۳۰-۲۰۲۶ است.

به گفته فدراسیون مشارکت عرضه و بازاریابی سراسر چین، این طرح ۱۸ وظیفه کلیدی را با محوریت تضمین امنیت غذایی و پیشبرد احیای روستاها مشخص می‌کند.

تا سال ۲۰۳۰، این سیستم بیش از ۱۰۰ انبار کود استراتژیک در سطح ملی و تقریباً ۱۰۰۰ مرکز توزیع در سطح شهرستان را در شهرستان‌های اصلی تولیدکننده غلات خواهد ساخت یا بازسازی خواهد کرد.

به گفته این فدراسیون، این سیستم برای امسال قصد دارد حدود ۲۰ انبار کود استراتژیک در سطح ملی و بیش از ۲۰۰ مرکز توزیع در سطح شهرستان را بسازد یا بازسازی کند و یک شبکه توزیع نهاده‌های کشاورزی روان و کارآمد برای حفاظت از امنیت غذایی ملی ایجاد کند.

این فدراسیون اعلام کرد که این سیستم امسال ۲۰۰ مرکز خدمات کشاورزی را احداث یا نوسازی خواهد کرد که این امر توسعه خدمات اضطراری مانند خشک کردن و ذخیره‌سازی را برای کاهش ضایعات غلات پس از برداشت تسریع خواهد کرد.

تعاونی‌های تأمین و بازاریابی سازمان‌هایی تحت رهبری حزب کمونیست چین می‌باشند که به کشاورزی، مناطق روستایی و کشاورزان خدمت می‌کنند. این تعاون‌ها وسیله‌ای مهم برای حزب و دولت برای انجام کارهای مربوط به کشاورزی، مناطق روستایی و کشاورزان و نیرویی کلیدی در پیشبرد توسعه کشاورزی و روستایی چین هستند.

سیستم تعاون، با داشتن یک شبکه گسترده مردمی در سراسر کشور، به عنوان یک حلقه ارتباطی حیاتی بین بازارهای شهری و روستایی عمل می‌کند. این سیستم، کشاورزان را به مصرف‌کنندگان متصل می‌کند، توزیع محصولات کشاورزی را تسهیل می‌کند و مواد اولیه ضروری تولید و مایحتاج روزانه را برای مناطق روستایی تأمین می‌کند.